

[Industriministeren]

men vi går ikke over til at give direkte statsstøtte.

Svend Andersen (S):

Jeg skal takke industriministeren for et forholdsvis beroligende svar, hvad angår risikopræmier, i hvert fald når det gælder principperne for, hvordan de skulle fastsættes. Jeg blev ikke helt klar over, om de skulle fastsættes efter samme størrelse som inden for eksportkredit, men det kan vi jo komme tilbage til i udvalget.

Jeg bemærkede, at industriministeren nævnte den fleksibilitet, der var, når det drejede sig om garantikrav for eksportkredit for udenlandske redere. Jeg er også glad for, at der er denne fleksibilitet, men der er jo alligevel eksempler på, at udenlandske ordrer er gået danske værfter forbi på grund af krav om disse sidegarantier, så jeg vil opfordre ministeren til at være endnu mere fleksibel i kommende tilfælde.

Endvidere bemærkede jeg industriministerens kommentarer til nybygninger, men jeg var mere glad for de bemærkninger, der kom fra den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, der jo gav tilslutning til den oprensning af initiativer, som jeg på socialdemokratiets vegne fremkom med, og det håber vi vi kan få et fornuftigt samarbejde om.

Når vi mener, det er rigtigt at benytte en udvidet matching fremfor at give direkte tilskud, er det, fordi vi mener, at konkurrence-momentet med denne ordning opretholdes i forhold til, at der gives et fast tilskud uanset det enkelte værfts konkurrenceevne eller konkurrencemulighed.

Ministeren nævnte, at der jo var midler i Skibskreditfondens reservefond på 2½ mia kr. Jeg nåede ikke at få sagt i første indlæg, at forslaget gik ud på, at man kunne hente nogle midler herfra. Nu har vi altså fået svaret. Jeg er helt opmærksom på, at det kræver et indgreb, og vi vil også være parat til at se på, om det ikke var rigtigt i en situation, hvor værfterne står med de problemer, de har i øjeblikket, at bruge nogle af de penge, som jo er branchens egne. Det vil vi gerne bruge lidt tid på at finde ud af.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har to bemærkninger til ministerens indlæg. Den ene drejer sig om den liste, mi-

nisteren kom med, over statslige nybygninger. Som flere andre ordførere synes jeg, det er en god idé, at staten i denne situation fremskynder sine nybygninger.

Men jeg vil advare mod den tankegang, at staten alene kan holde liv i værfterne i de første 4-5 år, indtil krisen må formodes at lette. Det er ganske enkelt ikke ladsiggørligt, at staten kan bruge så mange skibe.

Jeg vil også føje til, at det ville været uheldigt, hvis staten således blev næsten eneste ordregiver, for vi har før set, når vi taler om statslige ordrer, at prisen måske ikke er helt realistisk, og det kunne netop være noget, der ødelagde værfterne, hvis de kom ind i en situation, hvor de fik ordrer til ikke-realistiske priser.

Ministeren harcelerede en del over, at SF ønskede at give statstilskud på 100.000 kr. pr. skibsværftsarbejder. Nu er tallet lidt mindre, for man skal vel også regne underleverandørerne med, men lad det nu være. Sagen er, at det er et tilskud af en størrelsesorden, som Danmark har givet før – i 1982 via Skibskreditfonden. Da husker jeg ikke, at den nuværende industriminister protesterede voldsomt mod det, for det kom ind indirekte; det stod ikke på finansloven. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det, vi foreslår i modsætning til tidligere, er under planlagt aftrapning, og når ministeren derfor siger, at det bliver en sovepude, at værfterne vil holde op med at interessere sig for at produktudvikle og modernisere og gøre sig dygtigere, må jeg sige, at det dog var en utrolig kortsigtet ledelse, der på grund af et tilskud i ét år og derefter aftrapning skulle ophøre med at holde sig konkurrencedygtig, specielt når tilskuddet er lagt i underkanten af, hvad der gives i andre EF-lande. Vi må huske på, at samtlige de lande, som folketingets flertal i øvrigt er så glad for at vi er i et eller andet forbund sammen med, er gået ind i støtteordninger, der for størstedelens vedkommende er væsentlig mere omfangsrige end det, vi foreslår, og som vel at mærke ikke har en indbygget aftrapning. Derfor er vi ret sikre på, at det, vi foreslår, tværtimod at virke som en sovepude vil virke som et incitament og som en støtte til at komme over krisen.

Aase Olesen (RV):

Jeg er ganske enig med ministeren, når han siger, at han er villig til nytænkning,